

Én szorítok neki. Ezzel fekszem, ezzel kelek. Bízunk mindannyian a győzelemben!

H. F., Pilisszentiván

Változó zsinórmérték az SZDSZ-ben

A Magyar Hírlapban **Eörsi Istvánt** a magát legjobb barátjának nevező **Mihancsik Zsófia** megtámadta, mert **Eörsi** emlékezett azokra az elvekre, morális alapokra, amelyek az SZDSZ-t valamikor pozicionálták a magyar politikába. (MH szept.13.) Ezek szerint **Eörsi** nem érti a legújabbkori dialektikát, és nem akarja elfogadni az úgynevezett kettős mércét. Az SZDSZ érintetlen szűz párt és ebből a felkent állapotból beszélhet a többiekről, főleg a nemzeti oldalról, vélik nem kevesen.

Ha az SZDSZ-es **Mécs Imre** bizottsági elnök szerint érintett **Kádár Béla**, **Nógrádi László** és mások, akik közül többen hamarabb tisztázták magukat, mint ahogy a bizottsági elnök mégis kihirdette őket a szégyen listáján, akkor szegény **Szalay Gábor** is bizony érintett. Nem is merek arra gondolni, hogy esetleg még lehetnek mások is ebben a makulátlan csapatban, csak valahogy nem találják a papírokat. Azt is csak remélhetjük, hogy **Lamperth Mónika** és **Kuncze Gábor** közös erővel meg tudják válaszolni, hogy hol is vannak azok a fránya papírok.

Továbblépve a fenti elterelő momentumokon, gyorsan vissza kellene térni a lényeghez, és lehetőleg nem elkószálni tőle.

A lényeg pedig az, hogy sokan korunk okán is tudjuk, hogy az elmúlt negyven évben (1990-ig bezárólag) személy szerint is kik voltak a hatalom gyakorlói. Már meg is vannak a „bűnösök”. Nem kell neveket említenem. Elő kell venni az MSZMP központi bizottsága listáit, a politikai bizottság tagjainak és funkcionáriusainak jegyzékét és a lista majdnem teljes. Nem kell kutakodni a III/-es akták között, mert ők ott nem lehetnek érintettek. Ők egy másik kaszthoz tartoznak, az érintetlenek kasztjába. Ők is kartonon kívüliek, mint a tiszták, de ők nem tiszták. Ezért álljanak fel! El kell menniük. Be kell fejezni ezt a szerencsétlen rendszerváltoztatást. Mért nem ér-

tik meg, hogy ezt csak így lehet megtenni, és hogy ők ezt nem tudják megcsinálni, mert személyükben és szellemükben a változtatások megkerülhetetlen alanyai és tárgyai. Az ő jelenlétük kizárja egy más minőség jelenlétét.

A karrierista besúgókkal van elszámolnivaló. A megzsaroltakat pedig hagyjuk végre békén!

Nyírádi Miklós, Budapest

Kádár-kori kádercsemete

Nemrégiben a jobb sorsra érdemes Pécs városának polgármesterét mutatta be megejtően nyálas, hízelgő stílusban gagyítévéink egyike. **Tollerről** így tudtuk meg, hogy a kommunista haza építésében élenjáró családból származik.

Szülei igazi, hasznot nem hajtó álproletárok voltak, ezért ma, gondolom, nagy nyugdíjat kapnak. A papa a megyei Népi Ellenőrzési Hivatal nevű gittegylet vezetője volt. Ez a korrupt, mindenhez, tehát semmihez sem értő szervezet a párt (egyik) kinyújtott ökleként fegyelmelte, zaklatta az állampolgárokat, kifogásolva pl. a parizer korai elszíneződését vagy kutatva a bugyigumi korai elhasználódásának okait. Emlékeztetőül, voltak a fentiek ellenőrzésére profi szervezetek is Kereskedelmi felügyelőség, Adóhivatal, Minőségellenőrző Rt. –, melyeknek komoly feladatuk volt, ám teljesen feleslegesen létrehozták a lógósok számára a Népi Ellenőrzési hivatalt is. Így kreáltak remek állásokat a párt-brancsbelieknek.

A mama az elmondás szerint fodrázsként kezdte, de tehetség és kitartás okán (híján?) a HVDSZ megyei elöljárói közé emelkedett. (A fiatalabbak kedvéért: helyiipari dolgozókat, szolgáltatókat, magániparosokból államosított, erőszakkal szakszervezetbe kényszerítetteket fogta egybe a HVDSZ, melynek szakszervezeti vezetőit – polgármesterünk mamáját is – a kötelező vaskos tagdíjakból fizették meg.)

Azt mondjuk, a történelem néha ismétli önmagát. Ezt én el tudnám úgy képzelni, hogy – amiként a vörösök tették az ötvenes években a tisztességben megöregedett értelmiségiek, szorgos iparosok ezreivel, tízezreivel, akiket egy tollvonással megfosztottak minde-